

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
XLIII НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

**за изменение и допълнение на ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛЕНИЯ
ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС**

Обн., ДВ, бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 01.01.2006 г., изм., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., бр. 33 от 21.04.2006 г., изм. и доп., бр. 34 от 25.04.2006 г., в сила от 01.01.2008 г., изм., бр. 59 от 21.07.2006 г., в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, изм. и доп., бр. 63 от 04.08.2006 г., в сила от 04.08.2006 г., доп., бр. 73 от 5.09.2006 г., в сила от 01.01.2007 г.; изм. бр. 82 от 10.10.2006 г.; изм. и доп., бр. 86 от 24.10.2006 г., в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз; изм., бр. 95 от 24.11.2006 г., в сила от 01.01.2007 г.; изм. и доп. бр. 105 от 22.12.2006 г.; изм. бр. 46 от 12.06.2007 г., в сила от 01.01.2008 г.; бр. 52 от 29.06.2007 г., в сила от 01.11.2007 г.; изм., бр. 57 от 13.07.2007 г., в сила от 13.07.2007 г.; изм. и доп. бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 01.03.2008 г.; бр. 108 от 19.12.2007 г., в сила от 19.12.2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 20.12.2007 г., в сила от 01.01.2008 г.; изм., бр. 36 от 04.04.2008 г.; изм. бр. 69 от 05.08.2008 г.; доп., бр. 98 от 14.11.2008 г.; изм. и доп., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 01.05.2009 г., Дата на влизане в сила частично изменена със ЗИД ДОПК - ДВ бр. 32 от 28.04.2009 г.; доп., бр. 41 от 02.06.2009 г., в сила от 01.07.2009 г.; изм., бр. 93 от 24.11.2009 г., в сила от 25.12.2009 г.; доп., бр. 15 от 23.02.2010 г.; изм. и доп., бр. 94 от 30.11.2010 г., в сила от 01.01.2011 г.; изм., бр. 98 от 14.12.2010 г., в сила от 01.01.2011 г.; изм., бр. 100 от 21.12.2010 г., в сила от 01.07.2011 г.; изм. и доп., бр. 101 от 28.12.2010 г.; изм. и доп., бр. 14 от 15.02.2011 г., в сила от 15.02.2011 г.; доп., бр. 31 от 15.04.2011 г., в сила от 01.01.2011 г.; изм., бр. 77 от 04.10.2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 16.12.2011 г., в сила от 01.01.2012 г.; доп., бр. 26 от 30.03.2012 г., в сила от 30.03.2012 г.; изм., бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 19.11.2012 г.; изм., бр. 40 от 29.05.2012 г., в сила от 29.05.2012 г.; изм. и доп., бр. 82 от 26.10.2012 г., в сила от 01.01.2013 г.; изм. и доп., бр. 94 от 30.11.2012 г., в сила от 01.01.2013 г.; изм., бр. 99 от 14.12.2012 г.; изм., бр. 52 от 14.06.2013 г., в сила от 14.06.2013 г.; изм., бр. 65 от 23.07.2013 г. с Определение № 4 от 10.07.2013 г. на КС на РБ по к.д. № 4/2013 г.; изм. и доп., бр. 98 от 12.11.2013 г., в сила от 01.12.2013 г.; изм. и доп., бр. 106 от 10.12.2013 г., в сила от 01.01.2014 г.; изм. и доп., бр. 109 от 20.12.2013 г., в сила от 01.01.2014 г.; изм. и доп., бр. 1 от 03.01.2014 г., в сила от 01.01.2014 г.; изм., бр. 14 от 18.02.2014 г. с Решение № 2 от 04.02.2014 г. на КС на РБ по к.д. № 3/2013 г.; изм. и доп., бр. 18 от 04.03.2014 г., в сила от 04.03.2014 г.; доп., бр. 40 от 13.05.2014 г., в сила от 01.07.2014 г.; изм., бр. 53 от 27.06.2014 г.

§1: Във чл. 134, ал.1, изречение второ, след думите „териториалният директор може да“ се добавя текста „направи мотивирано предложение до директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при централното управление на НАП да“ , като изречението добива следната редакция:

„След преценка за наличие на основание за изменение, териториалният директор може да направи мотивирано предложение до директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при централното управление на НАП да възложи ревизия, с която могат да бъдат изменени вече определени задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски.“

В същата алинея накрая се добавя ново изречение със следния текст: *„Ревизията се възлага от териториалния директор след получаването на писмено одобрение на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“.*

§2: Чл. 155, ал. 4 се изменя така:

В предложението първо думите *„в случаите на“* се заместват с *„в изброените по-долу случаи“.*

В същата алинея, накрая, се добавя се ново изречение със следния текст: *„Новата ревизия се извършва само по отношение на установените с първоначалния ревизионен акт публични задължения и периоди.“*

§3: В чл. 155, се създава нова ал. 10:

„С новия ревизионен акт не могат да се установяват нови и/или по-големи размери на публични задължения на ревизираното лице за всеки от ревизираните периоди от установените с първоначалния ревизионен акт. Разпоредбата по предходното изречение не се прилага по отношение на лихвите и при поправка на очевидна фактическа грешка.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§4. В Административнопроцесуалния кодекс (Обн. – ДВ, бр. 30 от 11.04.2006 г.; в сила от 12.07.2006 г.; изм. и доп. бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 01.03.2008 г.; изм. бр. 64 от 07.08.2007 г.; изм. бр. 94 от 31.10.2008 г., в сила от 01.01.2009 г.; изм., бр. 35 от 12.05.2009 г., в сила от 12.05.2009 г.; изм., бр. 100 от 21.12.2010 г., в сила от 01.07.2011 г.; изм. и доп., бр. 39 от 20.05.2011 г.; изм., бр. 77 от 09.10.2012 г., в сила от 09.10.2012 г.; изм. и доп., бр. 104 от 03.12.2013 г., в сила от 04.01.2014 г.; изм. и доп., бр. 27 от 25.03.2014 г., в сила от 25.03.2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

В чл. 133, ал. 1 накрая се добавя ново изречение със следния текст:

„Когато адресът на териториалната структура на администрацията на органа, издал административния акт, не попада в района на постоянния или настоящ адрес, или седалището на жалбоподателя, последният може да направи оспорването и пред административния съд, в чиито район попада неговият постоянен или настоящ адрес или седалището му.“

§5. Законът влиза в сила от 1.01.2015г.

Вносител:

МОТИВИ

към проекта на Закон за изменение и допълнение на ДОПК

Една от причините за забавяне в съдопроизводството (а в случая-съдебния процес пред административните съдилища) е неравномерното разпределение на делата и оттам неравномерната натовареност на магистрати и съдилища. Налице е свръхнатовареност в столицата и големите градове (Пловдив, Бургас, Варна, Велико Търново), където са разположени териториалните дирекции на административни органи и техните актове се обжалват пред тези съдилища. Промените в чл. 133 АПК от 2013г само частично облекчиха Административния съд-гр. София, за сметка на пренасочване на част от делата към и без това силно натоварените съдилища във Пловдив, Бургас, Варна, Велико Търново и др. големи градове.

С предлаганите промени се цели по-нататъшно пренасочване на част от административните дела в съдилища към административни съдилища от останалите съдебни райони на страната, които са с по-малка натовареност. Посленото се съдържа и като препоръка в Доклада за дейността на административните съдилища за 2013г., като бе отчетена и готовността на тези съдилища, към които се пренасочват дела, да ги поемат и да се справят бързо и ефективно. Това ще допринесе и за ускоряване на съдопроизводството в административните съдилища в столицата и големите градове, за по-качествено правораздаване, а също и ще подобри достъпа до правосъдие за гражданите и юридическите лица, тъй като те ще имат възможност да водят определени административни дела в съдебния район, в който се намира техния постоянен/настоящ адрес или седалище.

От предлаганите промени не се очаква негативен финансов ефект за администрацията, тъй като в административния процес страната, загубила делото, понася тежестта на разноските по воденето му на спечелилата страна.

Другата предлагана промяна касае установения в чл. 134 от ДОПК ред за възобновяване на ревизионно производство при влязъл в сила ревизионен акт предвижда искането за възобновяване да се прави пред същия орган, който е постановил извършването на първоначалната ревизия. Същевременно, ревизионният акт ще подлежи на последващ административен контрол от директора на дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП. Предлаганите промени в чл. 134 предвиждат, при вече установени с влязъл в сила ревизионен акт факти и обстоятелства, за извършване на повторна ревизия да се изисква одобрението на горестоящия административния орган, упражняващ контрол по законосъобразност. С др. думи, едно ревизионно производство, развиващо се не по законоустановения ред, ще може да бъде прекратено от директора „ОДОП” при ЦУ на НАП превантивно още в неговото начало, без да е необходимо да се ангажира кадрови и времеви ресурс на НАП за неговото завършване и едва тогава за отмяната му поради незаконосъобразност.

Допълнително, предлаганите промени се очаква да имат и дисциплиниращ ефект върху териториалните дирекции на НАП и органите по приходите в тях, ангажирани с ревизионни производства.

Последната промяна касае чл. 155 и доразвитието на основния принцип на административния процес – за недопускане влошаване положението на жалбоподателя. Последният е само частично застъпен в сега действащия чл. 155 (8) ДОПК. Сегашната редакция на тази алинея е неясна и дава възможност за разнопосочното и тълкуване както от ревизиращите органи, така и от съдебната практика. В редица случаи се приема, че разпоредбата на чл. 155(8) касае само изменените ревизионни актове, но не и тези, постановени при цялостна отмяна и връщане за нова ревизия /последните се третират като „нови”, т.е. и ревизиращите органи и съдилищата приемат, че с тях Е допустимо да се утежнява положението на ревизираното лице/.

С предлаганите изменения се цели както прецизиране на законодателния текст, така и гарантиране на недопускане на утежняване на положението на ревизираното лице при обжалване на актове на ревизиращия орган. Очевидно, последният разполага и необходимата компетентност и кадрови ресурс и е длъжен да извърши качествено и задълбочено ревизията още при първото ревизионно производство.

Предлаганите промени в ДОПК и АПК не се очаква да имат негативен финансов ефект, напротив, с промените в подсъдността на някои административни актове може да се очакват икономии за гражданите и юридическите лица и общо благоприятно отражение върху бизнеса.

ВНОСИТЕЛИ: